

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

25 tháng 10 năm 2009

Số 68

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn thành lập một sức khỏe và tâm linh thì phải làm sao ?
- 2) Bé định đi nữa à ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 24 tháng 09 năm 1991

1) Hỏi : Muốn thành lập một sức khỏe và tâm linh thì phải làm sao ?

Đáp : Thưa, phải tùy theo thiên thời, địa lợi, nhơn hòa mà thực thi thì mọi việc sẽ thành, phù hợp với nhu cầu văn minh hiện đại mà tổ chức, thì mới thấy rõ óc con người tu học lúc nào cũng tiến hợp thời, cuối cùng của nó là Từ Bi là sức mạnh, phát tâm xây dựng và chung tiến, vững tin nơi Trời Phật cộng với khả năng sẵn có của chính mọi cộng sự viên thì nhơn loại mới được yên vui.

2) Hỏi : Bé định đi nữa à ?

Đáp : Thưa, Bé đi về nhà mới nghỉ khỏe và tránh lạnh, cuối tháng 11-1991 mới trở về cho Bác Sĩ tái khám. Nơi đó nhờ có gió biển sức khỏe sẽ hồi sinh nhanh hơn ở đây. Bé phải tạm biệt các bạn yêu quý của Bé trong một thời gian ngắn. Bé lại ngậm ngùi hồi tưởng lại cuộc đời cũng đã lăn lóc 69 năm trường, học hỏi không ít về khía cạnh tình, tiền, duyên nghiệp của trần gian, mới có cơ hội hiểu rõ định luật sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh là gì?

Nhìn mặt mình thì lại càng rõ cơ tiến hóa của tâm linh, phải vượt qua con điều luyện của thể xác không khác gì cây sống trong rừng, đã và đang dự cuộc tiến hóa. Từ bên ngoài cho đến bên trong, tuy xét ra là cõi tạm, nhưng rất hữu ích, nó là một bãi trường thì rất rõ rệt, mọi người đều phải tham dự rồi phải ra đi, tùy duyên định hướng của hành giả. Luật Trời và luật đời chung quy cũng phải tự thức là một thì nó mới được yên, chẳng có cái gì đáng mê và đáng chấp, từ văn chương cho đến kiến thức cũng sẽ trọn lành về không thì mới thấy rõ, vạn sự khởi đầu bởi nhứt không thì mới tự đẹp được ý niệm tranh giành vô lý. Phước cho Bé và những bạn quý yêu kế tiếp, đến tuổi này Bé chưa run tay, mới có cơ duyên tốt lành của Trời Phật ban chiếu cho Bé, viết ra ít nhiều để tỏ thể cùng các bạn quý yêu trong tâm tư sống động.

Vui thay và lành thay! Không ngờ lại có ngày hôm nay, chúng ta vẫn có cơ hội sum họp tràn đầy sự thương yêu và quý mến, không thể tả xiết được. Lượng Từ Bi của chúng ta sống chung là một, hướng về mối tình siêu giác của Trời Phật, lại có cơ hội nhận định rõ rệt nguyên lý biển yêu của Trời Phật, đã và đang ban cho chúng ta chung sống hòa bình, không vì lợi danh mà vẫn sống còn vui đẹp. Mỗi người một ngành nghề chuyên môn của nó, đồng học và đồng tiến, trong thâm tình của Trời Phật ban chiếu, từ giờ phút khắc, thấm thía trong định luật Cơ Duyên, hành trình tiến hóa không ngừng nghỉ, nhịp tim vẫn làm việc, tâm thức vẫn tràn đầy sự thương yêu và mến cảm. Nhớ nhau, bảo vệ và xây dựng cho nhau là điều cần thiết cho nhóm người chịu hành pháp Vô Vi. Bé đã không răng rồi lại có răng, đó cũng là vi diệu của Trời ban, ơn phước vô cùng không tả xiết. Cho nên ở kiếp này, Bé nguyện cố gắng tu tiến để đền đáp thâm ân cho kẻ đời cũng như người đạo, trước khi lìa khỏi xác phàm yêu quý, đã giúp và hỗ trợ cho Bé ăn học không ít. Câu chuyện của một kiếp người tạm bợ ở trần gian này, Bé không dám lười biếng, dấn thân để học hỏi thì mới gặt hái được ít nguyên lý của Trời Phật, từ sự loạn động cho đến giải thoát siêu sinh. Bé rất mẫn nguyện lưu lại những câu vắn đáp ngắn gọn, bao gồm sự chấn động của vũ trụ và tâm linh cho các bạn quý yêu của Bé có cơ hội giải trí lành mạnh sau giờ động loạn của trường đời. Khuya thứ sáu Bé sẽ rời khỏi các bạn, xác xa nhưng tâm không xa.

Bé xin lưu lại một bài hát ngắn gọn:

Tạm Xa

Xác xa nhưng tâm không xa
Tình Trời cao đẹp vẫn hòa với tâm
Chẳng còn già trẻ thâm ân
Thương yêu sống động uyên thâm cảm hòa
Bé thơ cho đến người già
Hồi sinh cõi Phật chan hòa yêu thương
Cùng chung xây dựng tạo gương
Sống vui cao đẹp yêu thương muôn loài.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Nguyên Diễm Chung Hình (tiếp theo)

...

Tâm ta tự sửa xét phân,
Hiểu mình hiểu họ tự làm sửa sai

Ở trong đưng chạm rồi các bạn thấy rõ tâm ta tự sửa xét phân, hiểu mình hiểu họ tự làm sửa sai. Cái tâm ta tự sửa xét phân thấy rõ ràng, vạn sự do mình tạo, động cũng mình mà tịnh cũng mình, cái gì cũng là do cái tâm của con người làm ra hết thảy.

Tôi nói khối óc của loài người chứng minh trời phật, khối óc của loài người chứng minh khoa học, khối óc của loài người gây chiến tranh ở thế gian. Bây giờ chúng ta lựa cái nào tốt, cái nhẹ, cái thanh cao, cái cõi mở, cái xây dựng thanh thân. Các bạn dòm các bạn có lao động, các bạn dòm cái cây, người ta trồng hột giống có chút xíu đó mà các bạn muốn mai có cái cây trái đầu có được, nó phải qua một thời gian. Đó, cái định luật hóa hóa sanh sanh, diễn âm diễn dương chuyển hòa, thời tiết đủ thứ phối hợp như thời địa lợi rồi nó mới sanh ra hoa quả cho chúng ta hưởng thụ ở ngày nay. Rồi bây giờ chúng ta tu đây cũng vậy nữa, cũng phải dày công, phải ngày giờ chớ không phải muốn vô là tôi làm được liền, mới vô là tôi thấy tôi liền, không được. Các bạn phải sửa, các bạn phải cày bừa, phải làm cách nào để khai thông ngũ kinh, ngũ tạng của các bạn. Cái phần đất của tiểu thiên địa này nó phải sáng sửa rồi nó mới hấp thụ được cái nguyên năng của trời đất, lúc đó nó xán lạn như ban ngày không có cái gì hết.

Tâm ta tự sửa xét phân: rồi lúc đó mình hiểu mình, mình hiểu ở trong cơ thể này, trong tiểu thiên địa này, trong bộ óc này, trong khối óc này có thể sáng tạo bất cứ những món gì ở thế gian có và chúng ta có thể tìm hiểu những cái chưa có và chúng ta sẽ đem lại cống hiến cho tất cả mọi người thì hiểu mình hiểu họ tự lần sửa sai. Đó, do cái nhu cầu của trước mắt chúng ta và chúng ta hiểu nơi khả năng và óc sáng tạo chúng ta tiến lần sửa sai.

Cái tu cũng vậy về cái phần thanh diễn, bây giờ các bạn đối thoại với nhau, các bạn thấy nặng nề, mệt nhọc, nói về đạo lý nói không thông, rồi lần các bạn tu nữa sửa nữa, phải sửa mình rồi gặp nhau mới nói mới thông. Bây giờ các bạn cũng vậy, trước kia gặp nhau nói về đạo lý nói thấp thỏi lảm, bây giờ các bạn nói càng ngày càng cao, mà thấy càng ngày càng thương yêu lẫn nhau, thấy càng quý mến gần nhau để tìm hiểu cái luồng thanh diễn đó, khi các bạn ngồi nói chuyện thao thao bất tuyệt mà không biết ở đâu nó đến. Đó, cái phần thanh diễn các bạn đã hòa bên trên mới thu hút được một phần sáng suốt bên trên, nó mới diễn tả cái cảnh thao thao bất tuyệt mà chính bạn nói rồi bạn sợ không biết đây phải hay là không!

Cho nên cái âm thanh của ta xuất phát ra không phải là một thứ có thể tạo ra âm thanh được. Kim một thứ không cũng không được, mộc một thứ không cũng không được, hỏa một thứ không cũng không được, thổ một thứ không cũng không được, nó phải có kim, mộc, thủy, hỏa, thổ và nó phải có đầy đủ nguyên căn, nguyên năng của đại tự nhiên, thanh khí diễn của vũ trụ phối hợp rồi mới xuất ra âm thanh. Mà âm thanh các bạn thao thao bất tuyệt đó là cái phần thanh diễn chuyển hóa để giáo hóa các bạn. Cho nên các bạn không có sợ sai lầm cứ nói rồi tiến, mình không có đã phá ai nhưng mình chỉ sửa mình, đó là cái chơn diễn xây dựng tiến bộ.

Bình tâm chớ vội thị oai
Chuyên hành chơn chánh đạt ngày quang vinh

Nhiều bạn nói được rồi tưởng đây ta tu cao, không nên, phải bình tâm chớ vội thị oai, tưởng ta giỏi không được. Ở đời cũng vậy, một võ sĩ cao cường lúc nào cũng hạ người ta được rồi một ngày kia rồi anh hạ lấy anh không biết lấy ai mà đỡ dùm cho anh. Một trận bình là tiêu. Cho nên, các bạn phải nhớ rằng cái tu cũng vậy chúng ta không có giỏi hơn cái đạo nào hết nhưng mà chúng ta chỉ sửa để tiến mà thôi. Chúng ta là người dở nhất cần phải học hỏi ở mọi giới và học thêm càng ngày càng học càng tiến bộ. Chuyên hành chơn

chánh phải lo tu lo sửa mình đạt ngày vinh quang. Đó, thấy cái sự sáng suốt nó sẽ về tới mình, lúc đó là chúng ta trở nên vinh quang là chúng ta đã có toàn bộ sáng suốt rồi. Chúng ta đi ở đâu, chúng ta đi làm ruộng, chúng ta đi làm bất cứ một chỗ nào, một cái nghĩa vụ gì chúng ta thấy cũng đem sự sáng suốt cho quần chúng.

Không phải là xuất ngôn nói chuyện mới là đem sự sáng suốt mà hành động từ bi của các bạn cũng đem lại sự sáng suốt ảnh hưởng cho mọi giới. Các bạn thấy những cái cây ở trong rừng, các bạn dòm vô thấy có cái cây nào mà nó trật tự thanh đẹp thì cái cây đó nó hấp dẫn nhất ở trong cái đám rừng kia. Bây giờ, chúng ta cũng vậy. Chúng ta có phần sáng thì chúng ta sẽ ảnh hưởng tất cả những cái trước tới tất cả nó sẽ được tiến hóa và nó sẽ nhờ ánh sáng đó nó thấy nó rồi nó sẽ tiến tới sự phần sáng suốt của nó sẵn có, nó sẽ tăng gia lên nó sáng suốt thêm.

Cho nên, các bạn tu ở đây cũng vậy rồi các bạn sẽ làm những nhiệm vụ đó, các bạn làm cực thanh cực tịnh, cực sáng suốt rồi các bạn đi tới đâu các bạn cũng chỉ đem sự sáng suốt cho mọi người. Chớ cái công phu các bạn đang học đây, các bạn không có phải là chơi đâu, có tâm tu điều thứ nhất cho các bạn được khỏe khoắn, đó về đời nhưng mà qua đạo các bạn sẽ đạt sự sáng suốt mà hồi nào giờ các bạn không hiểu chuyện đó nhưng mà rồi các bạn thấy chuyện đó không có khó khăn, cũng như quá trình tôi đã nói về châm cứu. Các bạn nói tưởng đâu tôi nói dóc, nhiều người nói cái miệng tôi nói như con kéc chặc nói dóc. Không! Nhưng bây giờ các bạn nắm cái máy các bạn đi trị bệnh đó, rồi con bệnh nó thấy nó nói: Ôi cha! Ông này trị hay quá, rồi ông cũng mắc cỡ ông không biết có trị đúng hay không, nhưng mà ông về ông phải nghiên cứu cái bệnh đó, càng nghiên cứu hơn nữa thì bệnh nhơn nó dạy mình trị hết bệnh. Rồi bây giờ làm sao mình trị bệnh mình, mình người tu lấy cái gì trị bệnh mình, lấy cái sáng suốt trị bệnh mình, lấy cái thanh, thanh lọc cái trước. Đó là mỗi đêm các bạn đều uống thuốc và tự trị bệnh hết, soi hòm, pháp luân, thiên định là trị bệnh và do sự cố gắng cương quyết chớ không có dục dục nữa thì lúc đó các bạn thấy trong người nó khỏe khoắn, tinh tấn thì không có bệnh gì hết. Bởi vì nó hòa đồng với đại tự nhiên rồi nó đâu có động loạn nữa, nó đâu có làm cái tần số của nó bị hư nữa! Lúc nào nó cũng cởi mở vui vẻ tùy cơ ứng biến, tùy duyên trợ hành thì con người sẽ khoan khoái nhẹ nhàng không có đau khổ.

Cái bệnh là do cái gì? Là do cái tánh sanh. Tôi đã nói rồi đối với người đạo mà người thường họ không hiểu, cái bệnh do tánh sanh họ không hiểu, họ không hiểu cái tánh họ là cái gì. Nhưng mà người đạo thấy rõ rồi, bây giờ mình tu mình thấy mình tham dục là mình thấy cái tánh chứ gì nữa. Bây giờ, mình làm sao hai cái tham dục này nó tiến tới cái xây dựng và nó dục hóa hóa sanh sanh, nó dục xây dựng, nó dục cởi mở, nó dục đem tới sự sáng suốt cho mọi cơ năng trong bản thể thay vì nó chỉ có một góc. Chúng ta biết tận dụng nó thì nó tiến hóa, còn không biết tận dụng nó thì nó chỉ có phát triển một góc mà thôi. Cho nên, các bạn tu đây rồi các bạn thấy cái giá trị, không phải là đi học sách nữa tự nhiên tu rồi các bạn thấy có sách vô tự sẵn sàng từ căn khôn vũ trụ ngay trong bản thể bạn và bên ngoài bản thể bạn trong lúc nhắm mắt là các bạn học. Rồi đi, đứng, ngồi, nằm, động chạm ở thế gian, thế sự này kia kia nọ, tự nó chuyển hóa những giải pháp trong trí óc của các bạn, các bạn được giáo dục trực tiếp thay vì gián tiếp, văn tự là gián tiếp, thanh điển là trực tiếp. Đó, rồi học hoài, học hoài, học cho tới chúng ta kiếp này tới kiếp kia, ngay tới giờ phút này những bậc đại giác còn phải học. Nếu bậc đại giác không học làm sao gởi phần hồn chúng ta xuống thế gian để học cái gì đây. Chúng ta học, rồi chúng ta học cái ác trước, học đủ thứ, rồi phần điển chúng ta hướng về Ngài thì Ngài cũng học. Tất cả học, học là chùi rửa, sáng suốt, tươi tắn, đẹp đẽ. Các bạn đeo hột xoàn mà không chùi hột xoàn không có giá trị. Thì bây giờ chúng ta có cái mô ni châu đây mà không luyện thì làm sao nó sáng. Cho nên các bạn, ai cũng có hột xoàn mà hột xoàn đó là hột xoàn trường sanh bất tử, tu để cho nó xuất phát, rửa ráy cho nó càng ngày càng thanh, các bạn mới độ mình rồi thiên hậu mới độ thiên hạ được.

Vạn linh trong cái tiểu thiên địa này các bạn phải độ tiến hết trội rồi mới ảnh hưởng các giới, lúc đó một người làm thành công, trăm người làm thành công, triệu người làm thành công thì chúng ta đem cái thiên đàng xuống thế gian chung hưởng vui tươi không có bao giờ có sự khó khăn giữa con người và con người nữa. Chỉ có điển mới tha thứ và mới tiến giải một cách mau lẹ như vậy đó, còn dùng lý luận văn tự ở thế gian không thể nào làm được. Bởi vì nó kẹt trong cơ năng tiểu thiên địa trí óc và quyền hành ở thế gian và chúng ta dùng cái điển giải thì nhất định nó sẽ đi tới cái hòa hợp và trong tinh thần xây dựng cởi mở xán lạn của căn khôn vũ trụ thì thấy cái phần làm việc nó càng ngày càng tiến hóa mạnh và càng cởi mở, rồi tâm tư

chúng ta không phải là tâm tư eo hẹp nữa thì đâu có những cái bịnh uất ức của nội tâm. Tâm tư các bạn càng ngày càng nói rộng vì vạn linh vì muôn loài thì các bạn đâu có còn sự eo hẹp nữa mà lo sự bịnh hoạn và đau khổ. Các bạn quên hẳn tất cả những sự bịnh hoạn, nhưng mà các bạn đứng ở trong môi trường tiến hóa mãi mãi thì thấy con người sung sướng biết chừng nào, gắng tu để đạt tới. Nhưng mà ngày nay cũng có nhiều bạn đạt lần lần tới rồi, cố gắng làm nữa như tôi đây không có giờ phút nào, tôi dám hoang phí cái thanh điển, tôi gắng tu nên tôi tiến, ngày nay tôi mới đàm luận với các bạn, chuyện này tới chuyện kia, chuyện kia tới chuyện nọ để chúng mình chung tiến và cởi mở, hiểu lấy mình rồi mới giúp tất cả mọi người được. Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 07/08/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Đôi Dòng Tâm Sự

Gần đây trong cộng đồng Vô Vi lại nhắc nhiều về di chúc của Đức Thầy, cuối cùng mọi người cũng xem được hình ảnh của Đức Thầy trả lời một số câu hỏi liên quan đến tang lễ của Đức Thầy rất cần thiết cho hậu sự chung hầu tránh những điều không ai muốn lại xảy ra, chúng ta đã xem tận mắt nghe tận tai những gì Đức Thầy đã nói. Qua đó chúng ta dễ xác nhận với nhau một điều đây không phải là di chúc cũng chẳng phải di ngôn. Nếu thực sự di chúc là cần thiết thì Đức Thầy sẽ viết trong trạng thái thỏa mái, yên tĩnh không có những người quấy nhiễu chung quanh di ngôn cũng vậy. Vì không cần, nên Đức Thầy không để lại di chúc chỉ những ai cần đến nó xem đó như là Y bát kế thừa thì họ phải đòi hỏi di chúc cho nên mới có áp đặt một số câu hỏi không liên quan đến tang lễ của Đức Thầy.

Có một câu hỏi với Đức Thầy ai sẽ là người thay thế Đức Thầy để sau này dẫn dắt Vô Vi trong những kỳ đại hội ?

Một câu hỏi đã tự làm khó dễ mình, nếu không muốn nói là tự gạt chính mình mà không hay. Làm sao mình đủ trình độ để thay thế Đức Thầy? Những khóa tu học cũng như đại hội trước đây do Đức Thầy và Bề Trên dạy đạo là một sự hi hữu ở thế gian mấy trăm năm chưa từng có. Bạn đạo nào có duyên phước dự những khóa này thì mới thấy giá trị điển quang là sao?

Tâm linh là gì ?

Và Thiêng Liêng là ai ?

Những câu hỏi của bạn đạo từ hữu vi đến vô vi ra vào trong ba cõi, những điều chứng nghiệm siêu diệu vô cùng chỉ có những bậc siêu giác hay bậc đại giác như Đức Thầy thì mới trả lời nổi, làm sao mà thay thế Thầy được?

Muốn thế chỗ của Đức Thầy là tự làm khó mình vậy!

Còn muốn duy trì những đại hội sau này mang tính phát triển và xây dựng cộng đồng Vô Vi trong chiều hướng chung thì anh chị em phải bàn tính lại mỗi quốc gia chỉ đại diện một người trong ban tổ chức chọn một người trưởng ban, vị này phải được luân phiên thay đổi mỗi năm thì sẽ không có vụ độc đoán, những người mới tu như chúng tôi không cần di chúc chỉ cần siêng năng hành pháp là đủ rồi vì di chúc hay di ngôn của Đức Thầy mỗi nhà bạn đạo đều có. Mở kinh điển ra mà đọc, mở băng ra mà nghe. Nghe bao nhiêu năm mà vẫn chưa đem được vào tâm thì lo di chúc làm gì nữa!

Nếu có viết sai hay mạo phạm xin rộng lượng bỏ qua.

Đức Quốc ngày 14 háng 10 năm 2009

Thiền Đường An Lạc

Vườn Thơ Bạn Đạo

XÁ LỢI

Xá lợi của Thầy sáng vô cùng
Hư không mong đợi hội hiệp chung
Tiến về cội phúc không sanh diệt
Xá lợi hữu hình thể đạo dùng
Tiếp nối chân Thầy vì đạo chúng
Giữ phần kỷ niệm để cho chung
Có tâm hướng thượng hưởng thường chiếu
Xá lợi Vô Vi chốn vô cùng

*Cà Mau 28/9/2009
Phúc Tâm*

NHỚ THUỞ CÓ THẦY

Gánh nặn chúng sinh nay đã tròn
Nường đồ chèo lái tự đàn con
Thiếu Cha mới thầy đời hui hoạnh
Vắng tiếng chiều la thúc nghiệp môn
Nhớ thuở có Thầy vui biết mấy
Sống chung ân điển tiếng ru tròn
Thời gian cướp mất hình hài ấy
Rơi lệ lòng con giữ sắc son

*Cà Mau 14/10/2009
Phúc Tâm*

PHÁP LUÂN

Hít sâu có kẻ chê “Sửa Pháp”
Quan trọng Pháp Luân giải tánh mù
Hành đúng lời Thầy tánh đổi khác
Lưng chừng biếng nhác tối thâm u
Khoe tài tranh lý trong kinh Phật
Tà khí trong người nghệt khó tu
Không sợ đứt gân không sợ chết⁽¹⁾
Tổ truyền hít đúng nhẹ nhàng tu.

*Bình Tân, 21-10-2009
Minh Nghĩa kính bút*

GÀN GỬI TÂM LINH

Thầy đã đi rồi, con ở lại
Khổ đau ngăn cách bao năm qua
Bây giờ cảm nhận Thầy bên cạnh
Sung sướng tuyệt vời con có Cha
“*Y lại Phật Trời Ma Quỷ tá*”
Hổ sâu thăm thẳm tự băng qua
Người tu thực chất là tu sửa
Gàn gửi tâm linh âm áp ta.

*Bình Tân, 19-10-2009
Minh Nghĩa kính bài*

THIÊN ĐÀNG

CÔI Thiên côi Phật nơi an lành
THIÊN chiếu tu hành đạo đức thanh
ĐƯỜNG đạo Vô Vi khai kiến tánh
HỮU nhân tác phước hữu nhân thành
LỘ trình hành đạo Long Hoa Hội
VÔ côi Thiên Đàng điển giới thanh
NHÂN thức hành thông nhân tức Phật
ĐÁO Thiên lễ Phật mãi tồn sanh.

*Sài-Gòn, 20-10-2009
Minh Vô Vi*

CÔNG THẦY

Công Thầy như biển, núi Từ Bi⁽²⁾
Dù dắt chúng con tu kịp thì
Rơi rớt ôi thôi đành trở lại
Kiếp người khổ lắm ráng về đi
Thế gian côi tạm luôn ghi nhớ
Đứt khoát lo tu kéo trễ kỳ
Công đức của Thầy hơn bể cả
Vĩ Kiên Phật Tám Phật Vô Vi.

*Cà Mau, 20-10-2009
Út Hoa kính bài*

¹ Lời Tổ Sư.

² Núi Từ Bi ở bên Tàu.

ĐỊA NGỤC

ĐƯỜNG đời đọa khổ thức tâm tu
ĐỊA phủ tâm thân trong tối u
NGỤC khám chính mình hành tự cứu
VÔ thường cõi tạm thức Hồn tu
MÔN khai khử trược lưu thanh trú
HỮU tướng hữu vi tự giải mù
KHÁCH thọ hóa sanh tan hội tụ
TÂM về chơn chánh thoát si ngu.

Sài Gòn, 20-10-2009

Minh Vô Vi

ĐẦU NGHIÊNG BÊN TRÁI MẮT TRÁI MỎ (THIÊN NHÃN) THUẦN DƯƠNG

Đầu nghiêng, mắt trái hướng xa xăm
Một chút hiền huyền, giác tự tầm
Ai hiểu ai trung, ai rõ biết ?
Thuần dương thoát tục thượng Trời thẳng
Muôn đời hậu xét thân xác ấy
Đa dạng cấp tầng chuyển hoá thâm
Ai hiểu, ai thông, ai tiếp nhận ?
Âm ba chấn động vọng Trời thanh

Cà Mau 14/10/2009

Phúc Tâm

ĐẠO LÀ TỰ NHIÊN

Đạo là tự nhiên thuyết không sai
Mỗi giây mỗi phút, mỗi tiến hoài
Trật tự trong sinh trụ hoại diệt
Sanh tử triền miên, chẳng nệ ai
Vạn vật đều chung luật tiến hóa
Đến đi hiện hữu, định có ngày
Đạo là tự nhiên, vay phải trả
Ngũ hành nơi trả, nợ người vay.

Củ Chi, 12-10-2009

Bá Tùng

THẦY VỀ THIÊN QUỐC

Thân xác Thầy tôi được hỏa thiêu
Năm Châu bạn đạo tiễn đưa nhiều
Thầy về Thiên Quốc phiêu bông cảnh
Pháp Lý Vô Vi tự độ siêu

Xác thân còn lại mớ tro thôi
Nước biển hòa tan mát mẻ rồi
Hồn ngự trên cao ban pháp lực
Mong đàn con đại trở về ngôi

Thầy đã ra đi về chốn xưa
Hai ba tháng chín tiết mùa mưa
Năm nhuận Kỷ Sửu sầu ly biệt
Trở lại Niết Bàn nguồn cội xưa

Thầy đã ra đi về chốn xa
Hư Không hòa nhập đó là nhà
Hoằng dương chánh pháp tròn viên mãn
Đệ tử trần gian ngấn lệ sa

Thầy đã ra đi về cõi cao
Dẫn đàn con trẻ chớ lao xao
Giữ tâm tu tịnh lo tu tiến
Thanh điền hòa thanh Phật ngự vào

Cà Mau, 18-10-2009

Út Hoa kính bái

VẮNG BÓNG THẦY

Đại hội năm nay vắng bóng Thầy
Vẫn tu vẫn tiến vẫn sum vầy
Vô Vi ban chiếu cho ân huệ
Đại lễ tạ ơn thương nhớ Thầy
Dù đất chúng con hành Pháp Lý
Vãng sanh Cực Lạc hết lưu đày
Vô thường định luật hằng đe dọa
Phấn đấu vươn lên giữ Pháp Thầy.

Cà Mau, 21-10-2009

Út Hoa kính bái

TRĂM DÂU LẠI ĐỔ THÂN GIÀ

Sập nhà bìm bịp bưởi leo,
Le le đầu tiên lại tè cho ta.
Trăm dâu lại đổ thân già,
Truy tìm sự thể cho ra đuôi đầu.
Nhân gian cuộc sống gian trần,
Đi trong học hỏi phải qua quả nhồi.
Trời cao cho mở đường đời,
Nghệp kia để học quả nhồi cho xong.
Học đi sự thể cho trong
Tâm minh trí suốt mới mong đạo màu.
Cầu kia ta bắt tầm sâu
Hằng đêm lặng xuống đặng thân chân hồn.
Hồn kia ta lại dẫn lên,
Sao cho sơn đỉnh ở trên bộ đầu.
Khai thông bá hội cho mau,
Tới khi lúc đó hãy hay vọng cầu.

Cà Mau, 18-09-09
Văn Phong

THIỆN LÀNH

Thuyền duyên khai mở chân tâm,
Đêm khuya thanh vắng lòng ngay nhớ thầy.
Thầy ta nay đã về tây,
Quy phương cực lạc điển hòa không gian.
Huyền vi điển giới tòa dần,
Mọi nơi bạn đạo hiệp dần nhẹ thanh.
Vô vi phật pháp thiên thanh,
Triển khai mọi giới duyên lành thiên thu.
Mọi nơi bạn đạo công phu,
Thiền sao đạt thức ngục tù tâm thân.
Chân như ngộ thức gian trần,
Tâm không trí mở xa tà nội tâm.
Đến khi khoác áo vàng oanh,
Thầy ta mừng rỡ thiện lành đầy nhe.

Cà Mau, 02-10-09
Văn Phong

KÍNH DÂNG CHA

Cha - truyền chánh pháp khắp năm châu,
Lương - Tâm soi tỏ tựa trăng rằm,
Sĩ - Thân hành Pháp nơi gương sáng,
Hằng - hóa đạo màu độ chúng sanh!

Đức - quốc xuân về khi Cha tới,
Phật - ban **Quy Hội** đượm - **Tình Người**,
Vĩ - đại lời Cha ngày - **Sum Hạp**,
Kiên - cường hành pháp đặng - **Duyên Lành**!

Pháp Lý Vô Vi - thật diệu kỳ,
Khoa Học - hồn ta mang ánh sáng,
Huyền Bí - trong không thấy cảnh thiên,
Phật Pháp - đồng lòng sửa chính mình.

Hành trình tu luyện siêng năng tập,
Soi Hồn - đạt thông sáng bộ đầu,
Pháp Luân Thường Chuyển - khai Tâm huệ
Thiền Định - giải đi những ưu sầu.

Nam - hướng cửa Trời nơi tiếp lửa,
Mô - vào Phật giới trở về thanh,
A Di - thủy điển hòa Tâm sáng,
Đà Phật - định thần hợp Linh quang.

Mình lời Cha nhắc lúc ra đi,
Sâu sắc, ân cần tình Phụ tử:
“**Thanh Tịnh**” - hồn nhiên đời tự tại!
“**Tâm Vui**” - với đạo sáng, trưa, chiều!

Vô tự Chân kinh hoài diễn tả,
Ghi lòng tạc dạ mãi tri ân,
Xa Cha, con gắng công hành tiến,
Để được ngộ Cha cõi vĩnh hằng !

10-2009 Đức quốc
Con Đặng Ngọc Tấn kính dâng lên Cha

GÀN XA

1. Đêm nào tôi cũng đến đây
Đợi người xưa ấy từ ngày chia tay
Đêm nào tôi cũng chấp tay
Nguyện theo lời dạy Phật Ngài bảo ban
2. Đêm nào tôi cũng xếp hàng
Đường về La Mã quan san chùng nào
Tìm nhau từ buổi ban đầu
Là bao xa cách vì đâu dài dòng.
3. Đêm đêm lại đến bên sông
Rời qua bên biển như dòng nước trôi
Có đêm cứ khóc liên hồi
Về sau mới biết sống đời thức tâm.
4. Ngày tàn tháng lụn đến năm
Đêm đêm rồi lại đêm rằm trăng sao
Mà đường về đến nhiệm mầu
Sao còn dang dở bao lâu mới là.
5. Phật thời sa số hằng hà
Chứ như trần thế bốn ba lăm tìm
Mà tìm xứ Phật lặng im
Bảo về trở lại mà tìm bên trong.
6. Gần như núi ở bên sông
Xa như rừng rú bên Hồng Hà kia
Nước ròng nước lớn đầm đìa
Gần như Tiên Phật chẳng chia lìa gì.
7. Sống sao hạnh đức từ bi
Sống sao cho đúng những gì thuận thiên
Nghịch thiên! Chuốc khổ! Chuốc phiền!
Muốn làm con Phật! Phước duyên tu hành.
8. Thi trần thế, chốn tử sanh !
Đạo sanh! Đời lảng! Mới thành đạo tâm
Những ngày những tháng những năm
Những đời những kiếp chuyên tâm hướng về.
9. Đường về xứ Phật muôn bề
Cũng không ngoài những lê thê dặm trường
Bên lê chuyển biến tai ương
Đời bình yên với không lường đổi thay.
10. Xa gần Thượng Đế trao tay
Niết Bàn yên ổn, Bồ Đề tu hành
Cho người khủi trược tâm thanh
Xa gần cho những lòng thành thế gian...

HBP. 28-03-2009

Từ Hùng

TU THEO BẢNG ĐÃ

Được trao “Báu Pháp”(mọi) người là Tám ⁽³⁾
Nhứt khí Tiên-Thiên nhờ vả ai ?
Y lại nơi Thầy, ma nó tá
Đừng ham dục tốc rút không hay
Dù tu trăm kiếp đà siêu xuất
Kém đức một ly phải đoạ đầy
Học đạo bền lòng tu tự tiên
Nhớ gương “Phật Tám” tiến từng ngày.

TPHCM, 21-10-2009

Chơn Minh Nghĩa kính bái

BIỆT LY

Năm rồi thì mất mẹ hiền
Năm nay lại đến Vĩ Kiên về trời
Ngậm ngùi dòng lệ tuôn rơi
Hai năm liên tục mất người yêu thương
Dẫu rằng đây chốn vô thường
Sinh trụ hoại diệt chuyện thường thế gian
Nhưng sao lòng trẻ nát tan
Biệt ly mắt mắt ngỡ ngàng lòng con...

HCM. 00:50' – 12/10/2009

Tiểu Long Vô Vi

MƯA KHÓC

Giọt nước nào trong suốt như mưa
Rơi xuống đại dương... chìm vào biển sóng
Bóng dáng Thầy yêu... giờ như tro bụi
Trải xuống biển đời tan vỡ hồn ta.
Nước mắt ngà ời thôi đừng rơi nữa
Mưa thế lòng ta lời tiễn đưa Thầy
Thầy như cuối mây nhìn đàn con dạy
Mai theo bước Thầy quảng đại Vô Vi.
Hôm nay con khóc như lòng ân hận
Không tròn phận người trong cõi Vô Vi
Thầy ơi... Thầy ơi... mong rằng chưa muộn
Con mượn mưa buồn sám hối đời con...

Canada, 20-10-2009

Phương (Kim Giao)

³ Lời Đức Thầy.

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 14 tháng 03 năm 1971

Mới đây thức giấc đã thay đổi
Làm lụng đấu tranh đi đứng ngồi
Trí nhớ vẫn còn lưu tại thế
Phóng thâu duyên điển tạm an bồi.

Người đời tranh đấu chẳng thôi
Muốn hơn từ bước chuyện ngồi đứng đi
Tham sân vẫn giữ vẫn ghi
Miệng thời vẫn bảo tu đi cho rồi
Nhưng tu lại chẳng chịu ngồi
Nói theo Đức Phật lần hồi hẹn luôn
Mê theo thế cảnh làm tuồng
Bày ra những chuyện đau buồn cho nhau
Chẳng lo thanh tịnh trước sau
Khai thông tâm trí nhiệm mầu tiến tu
Chỉ lo lợi dụng thân từ
Trang hoàng ngoại cảnh đắp bù giả tâm
Càng ngày thua lỗ càng thâm
Bản thân lục đục ngấm ngầm khổ đau
Rồi đây chẳng biết về đâu ?
Dầu cho tĩ phú ăn sâu thế trần
Cũng không biết được cơ tầng
Tại sao lại đến lần lần phải đi ?
Không sao giữ được thức thì
Chỉ ghi tạm bợ tu mi chẳng thành
Muốn cho thấu đạo tự hành
Huyền cơ pháp lý đã giành cho ta.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên